

РЕШЕНИЕ

№ 4829

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2634** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Н. В. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 16 и със съдебен адрес: [населено място], [улица] чрез пълномощника си адм. Ю. Л. Д., адвокат от САК с л. № [ЕГН] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 10/06/1/0/01647/2/01/04/02 на Държавен фонд „Земеделие“, ОД – Б..

В жалбата са изтъкнати аргументи за нищожност на издадения административен акт /АА/, а при условията на евентуалност – за неговата незаконосъобразност. Сочи се, че процесният АА е издаден в противоречие с влязло в сила между страните съдебно решение, в противоречие с материалния и процесуалния закон, а така също и при несъответствие с целта на закона.

В открито съдебно заседание жалбоподателят Н. В. Г. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П. и адв. Ч., с пълномощно по делото. Процесуалните представители на жалбоподателя поддържат жалбата, молят за срок за представяне на писмени бележки и претендират направените по делото разnosки, за което представят списък и договор за правна защита и съдействие с копие за ответника.

Ответникът – изпълнителният директор на областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ – Б. – редовно призован, представлява се от юрк. М. с пълномощно по

делото. Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне, поддържа изложеното в процесния АА и претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните е сключен договор № 10/06/1/0/01647/08.02.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /Договора/. Според чл. 3, ал. 1 вр. ал. 2 от Договора размера на безвъзмездната финансова помощ е 48 895,00 лева, които се изплащат на два етапа: първо плащане в размер на 24 447,50 лева – в срок до два месеца от датата на сключването на договора, освен ако не са налице изключенията по чл. 3, ал. 2, т. 1, б. „а)“ и „б)“; второ плащане в размер на 24 447,50 лева – в срок до три месеца след издаване на уникален идентификационен номер /УИН/ на окомплектована с всички изискуеми документи съгласно Приложение № 7 към Наредба № 14 от 28.05.2015 г. /Наредбата/ заявка за второ плащане от ползвателя. Съгласно чл. 3, ал. 3 от Договора заявката за второ плащане се подава в срок до 10.03.2018 г., а според чл. 9, ал. 1, т. 1 Фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане по чл. 3, ал. 2, т. 1 от Договора и ползвателят няма право да получи второто плащане по чл. 3, ал. 2, т. 2 от Договора, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми документи съгласно Приложение № 7 към Наредбата в срока по чл. 3, ал. 3, или не е представил изисканите от Фонда допълнителни документи и/или информация в срок до 10 работни дни от уведомяването за това.

На 11.11.2020 г. жалбоподателят е получил Писмо с изх. № 01-013-6500/743 от 09.11.2020 г. на ОД „Б.“, ДФ „Земеделие“, с което е уведомен, че на основание чл. 24, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от АПК ДФ „Земеделие“ открива производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. Производството е образувано вследствие на констатации, направени по Проект № 10/06/1/0/01647 по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. след Решение № 403 от 13.01.2020 г. на Върховен административен съд /ВАС/.

С писмото жалбоподателят е уведомен, че органът е установил неспазване на разпоредбите на чл. 3, ал. 3 от Договора и чл. 34, ал. 1 и ал. 4 от Наредбата. Констатираните от органа нарушения са следните: заявката за второ плащане не е подадена в рамките на нормативно определения срок и в съответствие със залегналия такъв в договора за подпомагане; не са предоставени следните документи: приемо-предавателен протокол за дълготрайните материални и нематериални активи, посочени в одобрения бизнес план; книга за приходите и разходите в случаите на

водене на едностранно счетоводство или отчет за приходите и разходите за последната финансова година и към дата на подаване на заявката, когато се изискват по Закона за счетоводството /ЗСч/; инвентарна книга или книга за материалните запаси в случаите на водене на едностранно счетоводство или справка за дълготрайните активи към счетоводен баланс, изготвена към дата на подаване на заявка за плащане, когато се изисква по ЗСч; удостоверение за семейно положение на ползвателя на помощта, физическо лице, издадено от съответната община по постоянен адрес не по-рано от месеца, предхождащ датата на подаване на заявка за второ плащане; удостоверение за родствени връзки на ползвателя на помощта, издадено от съответната община по постоянен адрес не по-рано от месеца, предхождащ датата на подаване на заявка за второ плащане; данъчна декларация за последния отчетен период преди подаване на заявка за второ плащане.

В 14-дневния срок от получаване на цитираното по-горе Писмо жалбоподателят е направил възражение, в което обосновава аргументи за неспазване на законовата процедура.

На 01.02.2021 г. на жалбоподателя е връчен Акт за установяване на публично държавно вземане № 10/06/1/0/01647/2/01/04/02, в който е посочено, че жалбоподателят е подал заявка за плащане на 27.03.2018 г., която обаче не е приета и не е генериран УИН. Административният орган /АО/ е посочил още, че към Уведомително писмо № 02-013-6500/137 от 30.03.2018 г. е приложен болничен лист № Е 20180005805 за временна неработоспособност за периода от 12.03.2018 г. до 25.03.2018 г. с режим на лечение: домашен-амбулаторен. Според АО представеният документ не отговаря на изискванията, предвидени в чл. 22, ал. 2 от Наредбата, тъй като временната неработоспособност се удостоверява с болничен лист, представен в РА до три дни след датата на издаването му, а в случая срокът не е спазен, защото цитираният болничен лист е издаден на 12.03.2018 г. и е предоставен в РА на 30.03.2018 г. с цитираното Уведомително писмо.

С оспорвания АА АО е прекратил Договора за безвъзмездна финансова помощ с жалбоподателя и е определил на последния задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по Договора, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.03.2018 г., тъй като жалбоподателят е пропуснал срока за подаване на заявление за второ плащане, който е изтекъл на 26.03.2018 г., и не е представил всички изискуеми документи съгласно Приложение № 7 към Наредбата.

Въз основа на тази фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Както правилно е посочил жалбоподателят в жалбата до настоящия състав, процесният АА противоречи на влязло в сила между страните Решение № 403 от

13.01.2020 г. на ВАС. В посочения съдебен акт ВАС е отменил като незаконосъобразен АУПДВ № 10/06/1/0/01647/2//01/04/01 от 06.11.2018 г., издаден от директора на ОД на ДФ „Земеделие“ Б., с който е отказана изцяло одобрена финансова помощ по Договор № 10/06/1/0/01647/08.02.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /същият договор, който се коментира и по-рано в настоящото решение/; същият договор е прекратен; определено е по отношение на жалбоподателя задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по цитирания договор, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 11.03.2018 г.

Видно от цитираното Решение № 403/13.01.2020 г. на ВАС, съдът е приел, че АО и първоинстанционният съд неправилно са приложили материалния закон, като са приели, че жалбоподателят не е подал заявка за второ плащане в посочения в договора срок. Срокът в договора е определен „до 10 март 2018 г.“, като 10 март е неприсъствен ден - събота. По субсидиарно приложимото правило на чл. 60, ал. 6 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, когато последният ден от срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден. С приложения към подадената на 30.03.2018 г. молба болничен лист за временна нетрудоспособност за периода 12-25.03.2018 г. адресатът на акта е доказал наличието на особени непредвидени обстоятелства, довели до обективна невъзможност за подаване на заявката в срока, определен нормативно и в договора. Освен това е налице и нарушаване на разпоредбите на чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от Наредба № 14. Съгласно чл. 35, ал. 2 от Наредбата в случай на липса или нередовност на документите по ал. 1 регионалната разплащателна агенция не приема заявката за плащане и връща документите на ползвателя на помощта заедно с писмено изложение на липсите и нередовностите. Това задължение не е спазено, като това прави несъстоятелни мотивите на оспорения акт за нередовност на подаденото на 27.03.2018 г. заявление за второ плащане.

В отменения АУДПВ от ВАС АО е основал своите изводи въз основа на същите обстоятелства, на които е основал и процесното АУПДВ, а именно – непредставяне в срок на заявление за второ плащане и липса на изискуеми документи. В тази връзка изложеното в цитираното решение на ВАС намира приложение и в конкретния казус.

С оглед гореизложеното съдът приема, че в действителност процесния АУПДВ противоречи на влязло в сила между страните решение. Видно от диспозитива на цитираното решение на ВАС, съдът е отменил АУПДВ като незаконосъобразно, без да връща преписката на АО. В тази връзка АО е следвало да съобрази действията и актовете си с влязлото в сила между него и жалбоподателя решение, а не отново да издава АУПДВ и то на същите основания, които вече са били предмет на проверка за законосъобразност по съдебен ред и по отношение на които е влязъл в сила съдебен акт.

С оглед разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК актове и действия на административния

орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Съдът намира, че в настоящия случай е налице именно тази хипотеза, защото видно от изложеното по- горе, АО е издал нов АУПДВ, основавайки се на абсолютно същите обстоятелства и факти, за които вече е бил повдигнат спор пред съд и той е бил разрешен с влязло в сила решение между страните. В конкретното Решение № 403/13.01.2020 г. ВАС подробно е аргументирал и обосновал наличието на противоречие на издадения АУПДВ, предмет на контрол за законосъобразност в развилото се пред него съдебно производство, които важат с пълна сила и за настоящия казус именно защото АО е издал втори АУПДВ и то, както вече беше посочено, на същите основания. Няма разлика в основанията за издаване на АУПДВ, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС между същите страни, и процесния АУПДВ. Отново АО не е приложил правилно материалния закон, като не е приел болничния лист като доказателство за обективните причини, поради които жалбоподателят е пропуснал срока за подаване за заявление за второ плащане. Тук следва да се приложи аргументацията, изложена в цитираното решение на ВАС, която вече беше посочена по- горе. Отново АО не е приложил правилно материалния закон, като не е дал писмени указания на жалбоподателя да отстрани нередовностите в заявлението, като представи изискуемите писмени документи. Тук – по същия начин, важат мотивите от цитираното решение на ВАС, които са посочени по- горе. В този смисъл АО е издал втори по ред АУПДВ, който не се различава нито по основание, нито по страни, нито по предмет от вече издаден и отменен по надлежен ред с влязъл в сила съдебен акт АУПДВ.

С оглед на гореизложеното настоящият състав счита, че е налице хипотезата на чл. 177, ал. 2 от АПК и обжалвания АУПДВ е нищожен.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от жалбоподателя чрез процесуалните му представители за присъждане на направените по делото разноски и с оглед представените списък на разноските и договор за правна помощ и съдействие ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата от 600 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 10/06/1/0/01647/2/01/04/02 на Държавен фонд „Земеделие“, ОД – Б..

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ – РА да заплати на Н. В. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 16, сумата от 600 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:

